

İstiklalimdir Güneşe Yazılan Asla Silinmez

– GöktürkGülay · 28 Aralık 2013

..... Mehmet Akif Ersoy anısına

Yirminci yüzyılın başlarında doğum sancısı çekiyordu vatan Papaz karası bulutlar çöküvermişdi ölü ananın kucığına Anadolu'da zeval kızılı bir milli mücadele başlıyordu Çanakkale de büyük destanlar yazmıştı mehmetcik

Bu zaferle iman ve cesaretini kanıtlamıştı Dünyaya

Savaştan yeni çıkmış yorgun bezgin millet
Mehmet-ciğim şimdi aç silahsız ve bitkin
Ümitsizliğe düşmüş kafası karışık hasta
Milletin namusunu çiğnetmedi şimdiye kadar
İman kuvveti bu ya çiğnetmeyecek elbet sonsuza

Son ocaklar ki istiklal uğruna dalgalanan bayrak
Adımıza Türk milleti derler düşmeyecek sancak
Anadolu' da milli mücadele bayrağı açıldı
Düşman çizgisi oluk oluk kan akıtıyor
Tarihe sığmayan bu millet zelil olamazdı
Tek bilek ve kuvvet içinde toplanması gerekti

Sonsuz güveni vardı milletin Mustafa Kemal Atatürke
Atiye düşen kara bulutlara karşı Akif umutsuz değildi
Askeri şevklendirecek binek üzerinde titretecek
Zaferin lezzetinde tebessüm dolu gözler olmalı
Orduyu bekleyen muhabbet dolu (g)özler olmalı
Bu milletin melekerin eşlik edeceği bir istiklal marşı olmalıydı

Bu kolay olmayacaktı yarışma düzenlendi
Milletin istiklal sesine yediyüz yirmi dört şiir katıldı
Hiçbirinde milli mücadele ruhu yoktu
Atinin yolunda tek vucut ölmek yoktu
Cumhuriyet meşalesini yaktıran ışık yoktu
Bu ruhu ancak tek bir şair cevap verebilirdi

Zülmün küfrüne karşı yazdığı yaşadığı hayatla

İman gücüyle asırlık ızdırabın nefsin nefesinde hisseden
Milli mücadelenin zaptedemediği örnek şahsiyet
İstiklalin istikbali milli mücadelenin destanını ancak
İşte o! Mehmet Akif Ersoy yazmakta güçlük çekemezdi

Korkma ; sönmez bu şafaklardan yüzen al sancak
Korkusuzca korku salmanın korkusus arşa değer başı
Korkma ; cehennem olsa gelen göğsümüzde söndürürüz
Bu ne aşk bu ne iman bu ne söz dinleme yarışı ki
Bu yol Hak yolu, halk yolu dönmek yok yürürüz

Akif di bu yazdı haykırdı doğmuş doğmamış ruhlara dahi
Hatta ölü ananın göğsünden süt emerek gelecek nesile dahi
Yazdı tende bulunan bütün tüyleri ayağa kaldıran bir şiir
Sonra tekrar tüyleri hücrelerinde teselli bulduran bir şiir
Yazdı mücadele ruhun tarih medeniyetinin özü bir şiir
Milletin ızdırabını derinden dinleyen istiklalim bir şiir

On iki mart bin dokuzyüz yürmi bir de
İstiklal marşı olarak ürpertiler içinde kabul gördü
Güneşe yazılanlar silinmezdi asla silinemeyecekti
Mehmet Akif Ersoy bunu o zamandan görmüştü diyordu
Bu istiklal marşını kimse yazamaz ben dahi Allah bu millete bir daha istiklal marşı yazmayı nasip etmesin
Gülay GÖKTÜRK